

[Ninn-Hansen.]

bejdsløhedskasse for de funktionærorganisationer, der tilslutter sig Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer.“

Da jeg senere under debatten gjorde den højtærede minister opmærksom på, hvad FTFs formand havde sagt om Forbundet for den forebyggende Børneforsorgs Personaleorganisations ansøgning, svarede den højtærede minister — sp. 4187 —:

„Der foreligger for mig 2 kendsgerninger. For det første er der intet andragende fremsendt, hverken til ministeriet eller til dets institutioner.“

Når forholdet nu er, at den pågældende organisation har kunnet meddele, at den for det første er tilsluttet FTF, for det andet har rettet en henvendelse til arbejdsdirektoratet og for det tredje har haft en forhandling med den højtærede minister, ja, så kunne man betegne den oplysning, fortielse eller mangel på oplysning, som ministeren har givet her ved første behandling, på mange måder. Jeg mener i hvert fald, det er ganske urimeligt, at den højtærede minister ikke klart erkender, at han har begået en fejl, i stedet for at sige, at andre må have misforstået, hvad der ganske klart er sagt.

Jeg forstod på den højtærede minister, at han nu er villig til at nedsætte det udvalg, som han altså ikke var villig til at nedsætte for et halvt år siden. Når de ærede regeringspartier taler om hurtighed i forbindelse med udvalgets arbejde, må man formodentlig erkende, at man foreløbig er kommet et halvt år bagefter med at få løst denne sag. Det er åbenbart ikke den højtærede minister så fuldstændig lige gyldigt, hvem anmodningen kommer fra, og det må vi så tage til efterretning. Det er måske det, regeringspartierne forstår ved saglighed.

Den højtærede minister gjorde jo tingene op på den måde, at det må være ganske klart, at de 96 forgyldere skal have lov til at beholde deres egen arbejdsløhedskasse — den har de altid haft, og den skal de blive ved med at have — men når FTF med 42 000 funktionærer bag sig kommer og beder om deres egen arbejdsløhedskasse, kan man ikke give dem det, nej, det må undersøges i et udvalg, og man kan ikke på forhånd

give tilsagn om noget som helst. Altså, de 96 forgyldere stillet over for de 42 000 funktionærer inden for FTF, det er situationen, og så kan man bedømme det derefter.

Den højtærede minister har jo givet os al mulig anledning til at bedømme det tal-mæssigt, retfærdighedsmæssigt, det har vi diskuteret meget længe her i dag. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, jeg ser ingen grund til at optage en diskussion om, hvorvidt der findes et monopol, eller der ikke findes et monopol. Sagen er den, at arbejdsløhedskasseloven fortolkes og administreres på den måde i øjeblikket, at i hvert fald de funktionærer, der hører til handels- og kontorfunktionærernes område, ikke får lov til at danne deres egen arbejdsløhedskasse, men får at vide, at hvis de vil arbejdsløhedsforsikres, kan de marchere ind i H. og K.

Der blev sagt, at det konservative folkeparti varetog FTFs interesser. Det håber vi vi gør, også ved det ændringsforslag, vi har stillet. Situationen er jo således i dag, at det lille forbehold, FTF tidligere tog over for vort lovforslag, så vidt jeg ved, er faldet fuldstændig bort, efter at dette ændringsforslag er stillet. Det afgørende for os er, at den enkelte funktionær får ret til at vælge en socialistisk præget organisation, når han ønsker at forsikre sig mod arbejdsløshed, eller at gå et andet sted hen. Det er jo det, denne debat og det lovforslag, vi har fremsat, drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard fremkom med nogle bemærkninger om arbejds-nævnets svar til os. Jeg har ikke lejlighed til her at gå ind på, hvad arbejdsnævnet har svaret, men på den givne foranledning vil jeg anmode om, at den forhandling, der har fundet sted i arbejdsnævnet, og som vi har fået tilsendt i udvalget, bliver optrykt i tillægsbetænkningen efter anden behandling, således at vi så får lejlighed til at læse ikke mindst, hvad hr. Rager fra det radikale venstre har sagt i arbejdsnævnet. Jeg mener, det er en udmærket idé at give os lejlighed til at få det med.

Såvel det ærede medlem hr. Baunsgaard som det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på, at der ikke var vist tilstrækkelig saglighed. Jeg ved ikke, hvad de ærede medlemmer ønsker. Vi har stillet vort ændringsforslag, som vi mente ville opfylde